

Qorxmaz gizir

Tarixi qəhrəmanlar yazır. Onların yazdığı tarix mürəkkəblə vəraqə deyil qanla ilə torpağa yazılır. O tarix torpaqdan xalqın damarlarına hopur. Vətənin hər bir ləyaqətli övladı o tarixi sətir - sətir oxuyur və o tarixi yazanlardan biri olmaq üçün yaşayır. Yaşat-

maq üçün yaşayır. Tarixə nəzər saldı-ğımızda çox qəhrəmanın qəhrəmanlıq salnaməsinə şahid olur. İstər uzaq keçmişimizdə, istərsə də yaxın keçmişdə böyük qəhrəmanlıq salnamələri yazılıb. İl Qarabağ müharibəsi zamanı həmin qəhrəmanlıq salnaməsini yazan qəhrəmanlardan biri də Nağıyev Elfaq Azad oğlu oldu. Hadrutda ilk dəfə Azərbaycan bayrağını dalğalandıran bu qəhrəmanın əzminə həm döyüş yoldaşları, həm də vətən torpaqların şahiddir.

Nağıyev Elfaq Azad oğlu 26 dekabr 1996-cı ildə Gədəbəy rayonunun Parakənd kəndində Azad müəllimin və Aytəkin xanımın ilk övladı olaraq dünyaya göz açmışdı. Ailənin ümidləri onunla bərabər cücməyə başlamışdı. Özündən sonra dünyaya gələn qardaşı Elvanla aralarında iki yaş fərq olsa da onlar əkil qardaşlar kimi birbirini hiss etmişdilər. Uşaqlıqdan birbirindən ayrılmayan qardaşlar hər za-

man tərbiyələri, davranışları ilə valideynlərinin başını uca etmişdilər. Gün gəldi Elfaq nənki ailəsinin, bütün xalqının başını uca elədi.

Elfaq Gədəbəyin vətəne yetirdiyi vətən qeyrətli bir oğul olmuşdu. Uşaqlığı Gədəbəyin dağ-dərəsində ötən Elfaq 2003-cü ildə Gədəbəy rayon Parakənd kənd orta məktəbinə qədəm qoymuşdu. Daha sonra ailəsinin Bakı şəhərinə köçməsi səbəbindən təhsilini 2007-ci ildən Bakı şəhəri Sabunçu rayonu Zabrat 1 qəsəbəsi 307 sayılı tam orta məktəbdə davam etdirmişdi. IX sinfi bitirdikdən sonra 2012-ci ildə Şamaxı Humanitar Kollecinə qəbul olmuş və bədən tərbiyəsi müəllimliyi ixtisası üzrə təhsil almışdı. 2016-cı ildə təhsilini başa vurduqdan sonra iyul ayında həqiqi hərbi xidmətə getmişdi. Həqiqi hərbi xidmətə getdiyi gün Elfaq sanki ən böyük arzusuna çatmışdı. O özünü hər zaman bir hərbi kimi xəyal edərmiş. Elə xidmətini başa vurduqdan sonra da ixtisası üzrə deyil, arzusunda olduğu hərbi peşəsinə yiyələnmək fikrini valideynləri ilə bölüşmüşdür. Valideynləri Elfaqın necə cəsarətli, qorxmaz olduğunu gözəl bilir-dilər. Onlar bildirdilər ki, vətənə elə Elfaq kimi hərbi oğullar gerekdi. Elfaq 2019-cu ildə gizirlik kursunu uğurla başa vurduqdan sonra Ağcabədi rayonunda yerləşən N sayılı hərbi hissədə gizir kimi xidmətə başlamışdı.

Qəlbinin gözəlliyi gözələrindən oxunurdu Elfaqın. Sevgi dolu baxırdı dünyaya. Heç vaxt görmədiyim bu qəhrəmanı indi şəkildə gördüyümdə min ilin tanışı kimi hiss edirdim. O baxışların yol tapdığı bir ürək sahibi var idi. 6 il sevdiyi xanım 26 iyul 2020-ci ildə nişanlanmışdı Elfaq. Həmin gün Aytəkin ananın sevinci bu dünyaya sığmayacaq kimi coşub-daşmışdı. Axı nə bilirdi ki, cəmi iki ay sonra Elfaq toq mağarı deyil, yas mağan qurulacaq.

Elfaqın vətən sevgisinin son ünvanının şahadət olacağı onun sözlərindən bəlli olmuşdu. Hələ 2016-cı ildə Aprel döyüşləri zamanı "Kaş mənim də cənazəmin yanında atam " Vətən sağ olsun!" deyə" demişdi. Vətən müharibəsi başlamazdan öncə sentyabrın 11-də öz şəkili ilə "Şəhid" musiqisinin sədaları ilə video yığmışdı. Ai-

ləsi Elfaq şəhid olduğundan sonra bu videonu onun telefonunda görmüşdü.

İl Qarabağ müharibəsi başlayan ilk günlərdən döyüşə qatılan qəhrəmanlardan biridir Elfaq. Vətənin Haqq savaşına tək Elfaq deyil qardaşı Elvan da könüllü olaraq qatılmışdı. Elfaq ön cəbhədə, qardaşı Elvan isə arxa cəbhədə mübarizə aparmışdı. Elfaq ilk olaraq Füzuli rayonu uğrunda gedən döyüşlərdə böyük rəşadət göstərmiş, sonra Cəbrayılın azadlığı uğrunda mübarizə aparmışdı. Hadruta ilk qədəm basan qəhrəmanlardan biri olan Elfaq şanlı bayrağımızı Hadrutda ilk

Şəhid Elfaq

Bilirdin yolunun sonunda durur, Şəhadət adlanan ən ali məqam. Deyirdin "Qarabağ düşmənlərdədi, Elə bil dünyaya özgəyem, yadam."

Vətəndə qürurla addımlamaqçün, Dərdli Qarabağa qanla yol çəkdim. Sağaldı Hadrutun işğal yarasın, İlk dəfə Hadrutda sən bayraq dikdim.

İşğaldan qurtulan hər qarış torpaq, Qan ilə qüsl alır və paklanırdı. Kiminin dediyi sonuncu sözü, Kiminin nəfəsi donub qalırdı.

Sənin son nəfəsin qalan Xocavənd, Ümid qapısını taybatay açdı. Vətənin boynuna sarılan ümid, Azadlıq nurunu vətənə saçdı.

Azadlıq arzusun çin eləsən də, Elfaq, arzular boynunu бүkdü. Oğlunu vətənə qurban edən gün, Atanın ruhuna qaranlıq çökdü.

Oğul xonçaların düzüb yan-yana, Qəlbində bir tonqal yandırdı anan. Onun xəyalında yer almamışdı, Bayraqlı tabutda döndüyün o an.

Məzarın önündə çaresiz qaldı, Beyaz yox qaraya bürünən yarı. Müharibə adlı sərt əsən külək, Yerlə yeksan etdi çox arzuların.

Qardaşın dünyadan köçdüyün zaman, Dayaqsız, kimsəsiz qaldığın sandı. Hər kəs acısını dilə getirdi, Onunsa ürəyi köksündə yandı.

dalğalandıran qəhrəman kimi adını tarixə yazmışdı. "Bu bayraq dalğalandıran deyə vuruşuruq. Bu bayrağa canımız fəda." deyən qəhrəmanın tək amalı Azərbaycan bayrağını düşmənlərdən tapdağında qalan bütün torpaqlarımızda dalğalandırmaq idi. Uzun müddət döyüşdə olduğunu ailəsindən gizlədən Elfaq Qusarda olduğunu demişdi. O, oktyabrın 15-də ailə üzvləri ilə danışan zaman döyüşdə olduğu məlum olmuşdu. Atasına "Elimizin-oba-mızın, bütün şəhidlərimizin qisasını alırıq. O yağılar kimdir ki, bizim qarşımızda dayanalar? Biçə-biçə gedirik. Bir qarış torpaq vermərik. Az qalib bitirib gələcəm." deyib. Düşmənin xeyli sayda canlı qüvvəsini məhv edən qəhrəmanın son döyüşü 21 oktyabrda Xocavənd uğrunda olub. Son izi də, son "Allahu-Əkbər" sözü də o torpaqda qalıb.

Valideynləri həm Elfaq, həm Elvan üçün nigarən idilər. Bir neçə dəfə Elvanın yanına gedə bilsələr də Elfaq öndə olduğu üçün onun yanına getmək mümkün olmamışdır. Övladlarını yaxşı tanıyan ata-ananın narahatlığı əbəsdə deyildi. Onlar Elfaqın düşməne nə qədər nifrət bəslədiyindən xəbərdar idilər. Elfaqın susan telefonu hər ötən an o narahatlığa daha böyük zəmin yaradıb. Oktyabrın 22-də gələn bir telefon zəngi elə bil dünyanın son nöqtəsi olub. "Elfaq yaralıdı" sözlərini eşidən Aytəkin ananın ürəyi bu xəbərə tab gətirməyib. Ananın hələ Elfaqın yaralandığı xəbərində dözə bilmədiyini gören hər kəs onu oğlunun sağ-salamat olduğunu inanırdı. Deyilən ya-

lanlardan ümidlənən ananın ürəyinə bir anlıq sevinc qonaq olub. Ancaq 23 oktyabrda sübh səhər heyətdə gələn səs-küyə eşidib eşiyə çıxan ananın dünyası başına yıxılıb. Heyətdə qurulan yas mağarını gören ananın nələsi hər kəsin ürəyinə dağ çəkib. Bu gerçəklə barışmayan Aytəkin ananın xəyallarında oğlunun vağzal sədasi ilə qapıdan girdiyi canlanıb. O an "Şəhidlər ölməz, vətən bölünməz!" şüarı ilə al bayrağa bürünmüş tabutda Elfaq evinə gətirilib. Aytəkin ana oğlunu son dəfə öpüb-qoxlayıb. 23 oktyabr səhər saatlarında Elfaqın cansız cismi Gədəbəy rayonu Parakənd kənd məzarlığında torpağa tapşırılıb.

Elfaqdan gəriyə Azad Vətən, Şanlı bayraq, yanmış qalan evi, nişan xonçaları, qoxusu hopub qalan bir dəst paltar və nakam arzular qalıb. Onun gedışı ilə heç kim başınımır. Hər kəs Elfaqın adını yaşatmağa çalışır. Adı dillərə dastan, musiqilərə məzmun olub. Elfaqın adına Bakının Zabrat qəsəbəsində bulaq inşa edilib. Gədəbəy rayonunun Parakənd kəndindən olan üç şəhidimizin adına eyni kənddə bulaq tikilib.

Gizir Nağıyev Elfaq Azad oğlu Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevin sərəncamı ilə şəhadətindən sonra "Vətən uğrunda" medalı, "İgidliyə görə" medalı, "Füzulinin azad olunmasına görə" medalı, "Cəbrayılın azad olunmasına görə" medalı və "Xocavəndin azad olunmasına görə" medalına layiq görülüb.

Manya Səxavətqızı